

Мунофиқлик

09:20 / 29.10.2017 4581

Савол:

Устоз мунофиқликтан қандай даволанса бўлади, бу қалб иллатларининг энг ҳатарлиси унинг муолажаси ҳакида ҳабар беринг илтимос.

Жавоб:

Шайх Мұхаммад Содиқ Мұхаммад Юсуф

Мунофиқлик

Ҳар бир банда ҳазир бўлиши лозим бўлган қалб хасталикларидан яна бири мунофиқликдир.

Араб тилида мунофиқликни англатувчи сўзларнинг ўзаги бўлмиш «нифоқ» сўзи ичи бўш, ташқи кўриниши ўзгача нарсага ишлатилади. Мисол учун, юронқозиқ ёки тулкининг уясига ҳам «нифоқ» сўзи ишлатилади. Чунки, улар устидан оддий ерга ўхшайди, бир тарафдан кирса, иккинчи тарафдан чиқиб кетаверади. Ҳозирги кунда ажнабий тилларда «тоннель» деб номланаётган иншоотлар ҳам арабчада «нафақ» дейилади.

Агар бу маънони дийний-ақийдавий истилоҳда ишлатмоқчи бўлсак, сиртдан мусулмонликни эълон қилиб, ичидан унга лойик бўлмасликка «мунофиқлик» деб айтилади.

Одамлар кўз ўнгига Ислом дийнига мансублигини эълон қилиб, ҳатто баъзи амалларни ҳам қилиб юрадиган, аслида, эътиқоди бузуқ бўлган кишилар «мунофиқ» дейилади.

Журжоний нифоқни «Таърифот»да: «Нифоқ тил билан иймонни изҳор қилиб, дилдаги куфрни беркитишдир», деб таъриф қилган.

Бу «катта нифоқ» деб аталади.

Кўпгина ҳадиси шарифларда мунофиқларнинг аломатлари ҳақида сўз юритилган.

لُجَّرلا يِفْ نُك آذِنَتَالَث: r_هـلـلـا لـوـسـرـلـأـق: لـأـق وـرـمـعـنـبـهـلـا دـبـعـنـعـ
نـمـوـنـأـخـنـمـتـؤـاـنـإـوـفـلـحـأـدـعـوـنـإـوـبـذـكـثـدـحـنـإـصـلـأـخـلـا قـفـأـنـمـلـا وـهـفـ
ىـتـحـقـآـفـنـلـا نـمـهـلـصـخـهـيـلـزـيـمـلـنـهـنـمـهـلـصـخـهـيـفـتـنـاـكـ
دـمـحـأـهـعـدـيـ: دـمـحـأـهـعـدـيـ.

Абдуллоҳ ибн Амрдан ривоят қилинади:

«Уч нарса қай кишида бўлса, холис мунофиқ бўлур: гапирса ёлғон гапиради, ваъда берса, хилоф қилади, омонат ишонилса, хиёнат қилади. Кимда шу хислатлардан биттаси бўлса, уни тарк қилгунича нифоқдан битта хислати бўлади».

Аҳмад ривоят қилган.

Бундай нифоқ амалий – «кичик нифоқ» деб аталади.

Аллоҳ таоло «Нисо» сурасида:

«Албатта, мунофиқлар дўзахнинг энг остки қаватидадирлар ва ҳаргиз уларга бир ёрдамчини топа олмассан», деган (145-оят).

Аллоҳ таоло «Тавба» сурасида:

«Аллоҳ мунофиқ эркакларга, мунофиқ аёлларга ва кофирларга жаҳаннам оташини ваъда қилди. Унда абадий қолурлар. Ўша улар учун етарлидир. Ҳамда Аллоҳ уларни лаънатлади. Уларга доимий азоб бордир», деган (68-оят).

Имом Бухорий қилган ривоятда Ҳузайфа ибн Ямон розияллоҳу анху:
«Бугунги мунофиқлар Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг даврларидағидан ёмондир. Чунки, улар мунофиқликни маҳфий қиласылар, булар эса, ошкора қилмоқдалар», деган эканлар.

Мунофиқликнинг заарларидан:

1. Аллоҳ таоло мунофиқнинг амалини қабул қилмайди.
2. Мунофиқнинг қалбида марази бўлади. У, мусулмонларга етган мусийбатдан масрур ва нусратдан маҳзун бўлади.
3. Мунофиқ баҳил бўлади. Молни фақат риё учун сарфлайди.
4. Мунофиқнинг эътиқоди, илми ва амали залолатдадир.

5. Мунофик риёкордир.

Мунофиқлар кофирлардан ҳам хатарли. Кофирлар билан бўладиган алоқа ва муомалаларда биз уларнинг кимлигини эътиборга олиб, ўзларига яраша иш тутамиз. Мунофиқлар эса, сиртдан мусулмон бўлиб кўринадилар. Одамнинг ичидагини билиб бўлмайди, натижада уларга ҳам мусулмонча муомала қилишга мажбур бўлинади. Бу билан мунофиқлар орқали дийнга катта заарлар етказишга имкон яратилади.

Айнан мана шу ҳолат уларга қиёмат куни кофирлардан кўра кўпроқ ва аламлироқ азоб берилишига сабаб бўлади. Аллоҳ таоло мунофиқлар жаҳаннамнинг энг қаъридан жой олишларини таъкидлаб айтган.

Мунофиқлик турли ахлоқий разийлатнинг уясидир. Риёкорлик, алдамчилик, хиёнат, ёлғончилик, иккюзламачилик, ваъдага хилоф қилишлар шулар жумласидан. Мунофиқлик ҳар бир умматнинг жисмини титиб юборадиган ижтимоий касалликдир.

Мўмин banda нифоқ ва унга олиб борувчи нарсалардан куйдирадиган оловдан қўрқандек қўрқиши керак. Мўмин киши катта-кичик нифоқقا тегишли ҳар бир нарсадан худди ёниб турган даҳшатли оловдан қўрқандек қўрқиши, унга тушишдан сақланганидек сақланиши лозим.

Инсон Аллоҳнинг зикрини тез-тез қилиб турса, қалби юмшайди, мулойим бўлади, ҳис қилиш малакаси ошади. Агар Аллоҳ тез-тез эслаб турилмаса, Қуръон ва шариатдан, дийн таълимотларидан узоқлашилса, инсон қалбини моғор босади, бағри тошга айланади. Унга Аллоҳнинг зикри ҳам, дийний таълимотлар ҳам таъсир қилмайдиган бўлиб қолади.

Мўмин banda нифоқ ва унинг аломатларини яхши таниб олиб, улардан доимо четда бўлиш чораларини кўриши лозим. Жумладан, Аллоҳнинг зикридан, Қуръон ва шариатдан, дийн таълимотларидан узоқлашмаслиги керак.